

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Ende Mirakelen Vanden H. Ende Honichvloeyenden Leeraer Bernardvs

Verstock, Gasparus

T'Hantwerpen, 1650

Cap. 18. Vande strenghe onderhoudinghe des Regels tot Claravaux.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37315

al meer ende meer hoozende / is upt sijn
 hutteken ghegaen / om te sien wie dit soet
 ghelupdt maecten / maer niemant sien-
 de / volghden 't selve naer. Niet verre van
 daer was een plaetse vol distelen ende
 boozhen / alwaer dese soete stemmen eent-
 ghen tijdt bleben singhen Choor-ghe-
 wijs / waer inne hy groot vermaeck had-
 de. De verholentheydt van dit visioen /
 en heeft hy niet eer verstaen dan sommi-
 ghe jaeren daer naer / als hy sagh dat op
 de selve plaetse / een Clooster ghehouden
 wiert.

CAPITTEL XVIII.

Vande strenghe onderhoudinghe
 des Regels tot Clarevaux.

NMer dat ick BERNARDVM in sijn
 hutteken besocht hadde (seyt den
 Abt Guilielmus) sien noch sommighe da-
 ghen tot Clarevaux ghebleven / ende al-
 waer ick mijn ooghen sloech / was ver-
 wondert / al ofte ick nieuw hemelen /
 nieuw aerden / ende d'eerste beginsel der
 oudt Vaders inde woestijne hadde ghe-
 sien. 'Twas aldaer te sien een gulde reu-
 we der mannen / seer tresselijck op de we-
 relt van groote eer ende rijckdomen ghe-
 woest zijnde / woonden glorievende in
 d'ar.

De ar-
 moede
 der Reli-
 gieuzen

d'armoede van CHRISTVS/ ende vermeer-
 derden sijne Heylighe Kercke met haer
 bloedt/ haeren arbejdt / hunger / con-
 mer/ dorst/ couw/ naeckthejdt / verbod-
 ginghe/ vzeese/ ende andere ellenden om
 dat haer Clooster in peys ende vrede sou-
 de moghen wesen tot den dienst Godts.
 De liefde was soo verre ghecomen / dat
 sy meynden soo seer niet voor haer selben
 als voor CHRISTVS ende haer mede-
 broeders moesten leven; daerom en aen-
 ten sy niet veel al moesten sy ghebreck
 lijden / alser maer soo veel en was dat
 d'armoede cost onderhouden worden
 alle de ghene die van 't gheberchte bene-
 den in't Clooster quamen / sagen niet al-
 leenelijck inde Keligieuse/ maer oock inde
 timmeragie / groote ootmoedichejdt en
 eenvoudichejpt/ soo dat Godt alleen daer
 scheen te woonen. In dit dal vol van
 Keligieusen en mochte niemant leuen
 wesen: een-iegheelijck werckten 't ghe-
 hem beholen was die aldaer van buy-
 ten in't midden banden dagh quamen
 bonden daer sulcken stilte al oft in't mid-
 den banden nacht gheweest waere. *Maer*
 hoozden daer anders niet als 't gheluy-
 des instruments daer een-iegheelijck me-
 de in sijn werck besich was/ ende de stem-
 men der Keligieusen die inde Kercke son-
 ghen. De maniere haerder stilte was
 poe

Haere
 een-
 dracht-
 chejdt.

Haere
 ootmoe-
 dichejdt.

Haere
 neersti-
 chejdt.

dooz de gasten soo stichtbaer / dat sy niet
 alleenelijck hin en wachten van ydele
 woorden te spraken / maer oock van 't ge-
 ne dat niet nootsaeckelijck en was. ^{Haere} De
 ernicheydt daer dese dienaeren ^{eeni-} Godts
 woonden / die verthoonden by-naer de ^{cheydt.}
 speloncke daer haeren Dooz-vader den
 H. Benedictus eertijds inne ghewoont
 hadde / ende vande Schaep-heyders wiert
 ghebonden / op dat sy niet allenelijck sijn ^{Haere}
 leven / maer oock de plaetse ende eeni- ^{stili-}
 cheydt souden nae-volghen. Al waeren ^{cheydt.}
 sy sterck van volck / sy waeren noch-
 tans alleen : want de wel-gheregu-
 leerde liefde die onder malcanderen
 was / maecte dat een-seghelijck in dat
 dal alleen schein te wesen : ghelijck een
 onghereguleert mensch / al is hy alleen
 hy maecte nochtans gherucht ende is
 ongherust / soo oock daer de eenicheydt
 vanden gheest / de goede onderhouwinge
 in het Cloosters stil-swijgen wel geregu-
 leert sijn / al zijnder nochtans veel Keli-
 gien in een Clooster / daer en schijnt
 nochtans gheen te wesen. ^{Haere} Daer huysskens
 ende wooninghen waeren seer eenbou- ^{flechte}
 digh / de spijs seer slecht / haer broodt ^{vvoonid-}
 schein meer van aerde als semelen ghe- ^{ghe.}
 backen te wesen / dooz den harden ar- ^{Haere}
 beydt der Keligien op dat onvrucht- ^{flechte}
 daer landt ghewonnen : de reste van ^{spijse}
 haer

Den yver
der No-
vitiën.

haer spijse en smaecte nieberg meer
naer als honger ende de liefde Godts.
De Novitiën waeren van sulckenen op-
rechten yver / dat sy booz fenijn achten
de spijse daer sy eenichsing smaect in
hadden / die sy om de liefde Godts niet
en wilden eten. Als de neersticheyde
haers gheestelijcken Vaders in 't onder-
werpen des vleesch aen den gheest so
veel hadde ghedaen / dat veele dinghen
die den mensche van vleesch en bloet ghe-
maeckt / dochten onmoghelijck te wesen
hebben sy niet alleenelijck volstandigh
ende sonder murmuratie / maer oock met
groote ghenuchte des herten in het No-
vitiën volbracht. Dese ghenuchte noch-
kens bracht een andere murmuratie
voorts / soo veel periculoser als sy meynde
den dat die bande vleeschelijckheyt ghe-
scheiden was ende naerder den gheest
haer laetende vastelijck voozstaen met
oprechte ghetuyghnisse der consciencie
dat allen 'c ghene eentigh vermaeck booz
haer lichaem was / vbandt haerder sijn
scheen te wesen / ende daerom 't selve
moeten blieden om 't lichaem niet gheen
vermaeck te worden. Sy meynden dat
dooz eenen anderen wegh in haer land-
schap moesten comen; want de soetich-
bande intwendighe liefde tot Gode was
soo groot / dat 't haer al even goet dacht

Haer
contente-
ment.

suert oft suer: waer door gheschieden dat sy met sober patie meerder ghenuchte in de woestijne hadden/ als te bozen op de werelt in alle de wereldtsche plaisieren.

De welgheusen hier aldus naer den geest levende/ begonsten de daghelijckse bespininghen haers gheestelijcken Vaders eenichsins vooz suspect te houden / meynende dat hy meer toe-gaf aen haer li-

Haer scrupuleusheydt in't opvoedē des vleesch.

chael als aen haere stele/d'welck ter oorzē is gecomē vande Bisschop van Chalons op dien rijdt daer zijnde. Desen treffelijcken man heest hier van een schoon vermaeninghe ghegheben/ ende soo berre de saecke ghebrocht / dat al de ghene die de gaben Godts weygheren soude te aenbeerden om de liefde Godts / vanden souden wesen der gratie Godts/ ende rebellē teghen den H. Gheest: hy bracht daer toe te passe de Historie vanden Propheet heliseus/ende de sonen der Propheeten die met hem inde wildernisse een Eremijts leben leyden: Dese / als sy

eten souden/ hebben in haeren pot / daer de cruyden in ghesoden waeren / een bitterheydt des doots ghebonden/ die door de crache Godts ende dienst vanden Propheet met een luttel bloem versoet is. Desen pot (seyde den Bisschop teghen hanteden) is u lieden pot / in hem anders niet als bitterheydt hebbende/ het

Door de vermaeninghe des Bisschops gheuen haer lichaem vvatmeer toe.

meel d'welck de bitterheydt in soeticheyden
 verandert / is de werckende gratie Godts
 in u lieden ; eet dan met danckbaerheyt
 ende gherust herte / d'welck (aenghe-
 sien dat natuerelyck soo seer niet be-
 quaem en is tot voetsel des lichaems)
 dooz de gratie Godts nochtans booz
 lieden gebruyck bequaem sal wesen ; ende
 ist saecken dat ghy-lieden hier inne niet
 ghehoorzaem en zijt ende onghelooft
 blijft / soo segge ick dat ghy-lieden re-
 zyt teghen den h. Gheest / ende ondanc-
 baer aende gratie Godts.

CAPITTEL XIX.

Hoe BERNARDVS uyt het voor-
 schreven huysken comende , sij-
 selven in't Clooster wederom co-
 een strenghe leyen begheeft.

Hoe de
 Novitien
 tot vvaer-
 achtighe
 verster-
 vinghe
 quamen.

Dit was de manier op de welcke
 haer de Novitien ten tijde van
 BERNARDVS inde ghestelijcke Schol-
 haer selven oeffenden ende geoeffent wien-
 den ; dit was de strengicheydt des
 gels onderhoudinghen / dooz de welcke
 de Keligteusen tot waerachtighe verster-
 vinghe haers selfs ende bereeninghe
 Godt quamen / soo dat 't Clooster van
 Clarebaux een tabernakel van Godt op
 den